24.11.2022 | 21:00 | CONCATEDRAL DE STA. M.ª DE VIGO

ALIZE MENDIZABAL

A declarada afección á música por parte de Martín Lutero é quizá un dos sucesos máis afortunados da historia da música occidental. Grazas a ela a igrexa reformada situou no centro da súa renovada liturxia os corais: un gran corpus de melodías sinxelas e de fácil aprendizaxe para o pobo. Algunhas delas foron compostas ex novo durante o século XVI —mesmo de man do propio Lutero—, pero a maioría foron tomadas de vellos cantos, e en particular dos latinos do gregoriano aos que substituían.

Para os músicos de igrexa alemáns, e particularmente para os organistas, improvisar e compoñer arranxos sobre esas melodías era algo que formaba parte do seu traballo diario, un traballo no que nomes como J. S. Bach, D. Buxtehude ou J. Pachelbel foron referentes indiscutibles. Pero esta maneira de compoñer que xurdiu nos albores do barroco alemán foi estendendo aos poucos o seu horizonte xeográfico e temporal e deste xeito podemos atopar exemplos de corais para órgano ao longo de case toda a xeografía europea e ao longo do case catro séculos que nos separan desde os tempos daquel primeiro barroco.

O programa que seguidamente se presenta é unha pequena mostra de todo iso.

Alize Mendizabal

PROGRAMA

— Johannes Brahms (1833-1897)
Herzlich tut mich erfreuen
Herzlich tut mich verlangen

— César Franck (1822-1890)
Coral n.º 1 en mi maior

— Louis Vierne (1870-1937)
«Méditation» de *Tres improvisacións*

— Maurice Duruflé (1902-1986)
«Preludio» da *Suite, op. 5*

— Johann Sebastian Bach (1685-1750)
O Mensch, bewein dein Sünde groß, BWV 622

— Charles Tournemire (1870-1939)
«Coral» sobre *Victimae Paschali*

CONSULTA AS NOTAS AO PROGRAMA